SME TRETIACI!

S NIKOU A LEOM NIKDY NIE JE NUDA

Paulína Feriancová
Ilustrovala Eva Chupíková

Albatros

S Nikou a Leom nikdy nie je nuda

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatros.sk
www.albatrosmedia.sk

Paulina Feriancova

S Nikou a Leom nikdy nie je nuda – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Albatros

fond
na podporu
umenia

Napísanie knihy podporil z verejných zdrojov formou štipendia
Fond na podporu umenia.

Text © Paulína Feriancová, 2019
Illustrations © Eva Chupíková, 2019

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-1185-2
ISBN e-knihy 978-80-566-1237-8 (1. zverejnenie, 2019)

SME TRETIACI!

Paulína Feriancová
Ilustrovala Eva Chupíková

S NIKOU A LEOM NIKDY NIE JE NUDA

Albatros

PREDSLOV

Ahojte, kamaráti! Nika a Leo sú už tretiaci.
Prečítajte si, čo nové zažili.
Všímajte si farebne či hrubo označené vybrané slová.
V textoch občas nájdete i vybrané slová,
ktoré sa budete učiť vo štvrtom ročníku.
Nie je na škodu spoznať ich skôr!
Viete čítať s porozumením?
Za každým príbehom nájdete dve otázky.
Skúste na ne odpovedať!

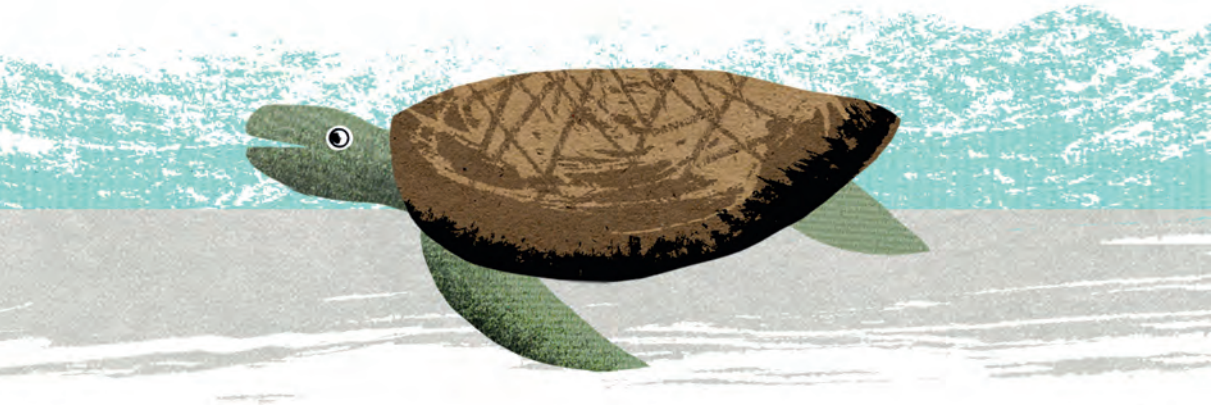

MENINY

Mama má meniny. Ako ich oslávi? Prečítajte si to v príbehu, v ktorom sa zoznámite s vybranými slovami po B. V texte sú označené zelenou farbou. Ostatné vybrané slová sú napísané hrubým písmom.

„Dobré ránko, spachtoši," volala mama na Niku a Lea, žiakov tretej triedy.

„Ach, mami, ale **my** sme ešte ospalí a unavení. Ešte si chceme chvíľu poležať," vyjednával Leo a obrátil sa na druhý bok.

„Vstávajte! Keby ste včera do desiatej nečítali, tak by sa vám vstávalo veselšie. Varovala som vás. Budíček bude už o siedmej, aj keď je sobota," povedala mama a strhla z Niky perinu.

„Mamííí," zjačala Nika. Leo sa pre istotu **zakryl** až po uši a paplón si pridržiaval rukami.

„Počujte, **vy** dvaja. Ak nevstanete hneď, prídeme k tete Agáte až večer. To tam potom vôbec nemusíme chodiť. Zajtra sa musíme vrátiť poobede, aby ste sa stihli pripraviť na pondelok do školy. Tak šup, šup!"

K tete Agáte, maminej dobrej priateľke z detstva, sa deti tešili. Bývala neďaleko Trnavy vo veľkom dome a chovala dobytok a kone. Mama vravela, že keď boli malé, teta Agáta sa zaujímala len o chlapcov a módu.

„Nikdy by mi nenapadlo, že Agáta bude bývať na dedine a zbierať byliny," **zvykla** hovorievať mama.

Teta Agáta ich občas pozvala na víkend na farmu. Tato **zvyčajne** zostal doma. So smiechom vravieval, že s prírodou sa to nemá preháňať.

Hoci sa tam Leo tešil, vstávať sa mu nechcelo. Najradšej by celý deň polihoval v posteli a hral sa na tablete. U Agáty nebol internet, takže bolo zbytočné brať so sebou tablet.

Pomaly sa postavil z postele a došuchtal sa do kúpeľne, aby sa **umyl.**

V kúpeľni bol tato. Zavrel dvere a pošepkal Leovi: „Mama má zajtra meniny. Čo keby ste ju niečím prekvapili? Môžete jej priniesť raňajky do postele alebo na lúke natrhať kvety. Nezabudnete na to?"

Leo tatovi sľúbil, že nezabudnú.

Keď Nika vstala, Leo ju vzal bokom, aby jej pripomenul meniny.

„Viem, že má zajtra meniny," povedala Nika trochu povýšenecky.

„Mám aj darček. Mama má rada kone. Na výtvarnej som z hliny urobila malú figúrku koňa. Vlastne to je kobyla, na ktorej minule u Agáty jazdila."

Leo bol urazený. Hneval sa, že mu Nika meniny zamlčala. Nič pre mamu nemal a do odchodu zostávalo len pár minút.

„Tak poďme už, aby sme tam boli čím skôr," volal z chodby, obúvajúc si tenisky.

„No to sú mi veci," smiala sa mama. „Najprv ťa neviem dostať z postele a teraz súriš nás. Dúfam, že ti to zostane. To by bola pekná obyčaj," smiala sa mama.

Cesta na farmu ubehla rýchlo. Deti hrali s mamou slovný futbal, aby sa niečím zabavili. Nika raz povedala slovo *nanuk*. Leo si ani za

svet nevedel spomenúť na slovo, ktoré **by** sa začínalo na posledné dve písmenká *uk*.

„Ty nie si veľmi **bystrý**," doberala si ho Nika. „Ani do kalendára sa nevieš pozrieť," pošepla a štuchla brata do boku.

Mama si ich v spätnom zrkadielku všimla.

„Okamžite prestaňte! Nebudem celý víkend počúvať vaše hádky a trhať vás od seba ako policajt. **Keby** som vedela, že sa budete hádať, tak **by** som vás nechala doma!" okríkla ich.

Po **zvyšok** cesty nik neprehovoril. Keď auto zastavilo pred bránou farmy, mama sa otočila dozadu a prísne povedala:

„Od tejto chvíle sa z vás stanú milé a poslušné deti. Budete zdraviť, ďakovať a po záchode si **umývať** ruky. Zjete všetko, čo pani domu navarí, a nebudete sa hádať! Rozumeli ste?"

Nika s Leom mlčky prikývli. Keď však mama išla otvoriť bránu, obaja vyprskli do smiechu.

„Vieš čo? Poďme sa správať, **akoby** sme boli z minulého storočia. Tak úslužne a trápne ako vo filme, čo sme videli minulú sobotu," navrhla so smiechom Nika. Leo bez váhania súhlasil. Tento víkend bude zábavný!

Mama vošla do auta a podozrievavo sa pozrela na deti. Obaja sedeli vystretí ako pravítka, dlane mali na kolenách a dívali sa mlčky pred seba. Mama zakrútila hlavou, naštartovala a vošla autom do dvora.

Neďaleko veľkého domu sa pásli kone a v diaľke na pastvine **dobytok**. Vedľa mladej **kobyly** sa tmolilo rozkošné žriebätko. Nika sa k nemu chcela rozbehnúť, no vzápätí sa zháčila. Spomenula si, že sa má správať ako mladá dáma. Smutne sa obzrela za žriebätkom, vzala tašku a vošla do domu.

V hale ich privítala teta Agáta. Najprv sa vyobjímala s mamou a potom sa vrhla na deti.

„**Vy** ste teda vyrástli! Ach! To hádam nie je možné, ako ten čas letí," pľasla rukami a oboch stisla v náručí.

„Ruky bozkávam, teta Agáta," pozdravil Leo.

„Ruky bozkávam," povedala aj Nika a na dôvažok spravila malý pukrlík.

„Čo to… no toto!" vyprskla do smiechu teta Agáta a nechápavo sa pozrela na mamu.

Tá v rozpakoch zakoktala: „No, u nás máme novú **obyčaj**. Takto teraz deti z Bratislavy zdravia starších ľudí."

Prísne zazrela na nevinne sa tváriace dvojičky.

„To nám celkom vyšlo," smiala sa Nika.

Leo sa bavil tiež, no trápil ho mamin meninový dar.

Na farmu prišli práve včas na obed. Teta Agáta uvarila výbornú **rybu** na **bylinkách**.

„**Bylinky** pestujem v záhrade. Občas však chodím na lúku za domom zbierať divoké **byliny**. Za pár minút nazbieram dosť **byliniek** na čajové zmesi. Veru, na lúke je hotová božia lekáreň," povedala Agáta.

Leo sa **zamyslel**. Za pár minút má nazbieraných dosť **bylín** na čajové zmesi? Tá **myšlienka** sa mu páčila. Po obede vybehne na lúku a nazbiera pre mamu **bylinky** na čaj!

Leo sa od radosti usmial od ucha k uchu.

„Čo ťa tak rozveselilo, milý brat?" **spýtala** sa prehnane slušne Nika.

„Nuž, len taká pochabosť, drahá," odpovedal Leo. Od smiechu mu trhalo kútikom úst.